KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
19. december 1990 *

I sag C-358/90 R,

Compagnia italiana alcool Sas di Mario Mariano & Co., Napoli, ved advokat E. H. Pijnacker Hordijk, Amsterdam, og advokat med møderet for Nederlandenes Hoge Raad H. J. Bronkhorst, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat L. Frieden, 62, avenue Guillaume,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent R. Fischer og C. Docksey, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Berardis, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en begæring om foreløbige forholdsregler i form af udsættelse af anvendelsen af Kommissionens forordninger (EØF) nr. 3389/90 og (EØF) nr. 3390/90 af 26. november 1990, begge om salg ved særlig licitation af vinalkohol, som interventionsorganerne ligger inde med, til anvendelse i Fællesskabets brændstofsektor,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

* Processprog: engelsk.

Kendelse

1 Compagnia italiana alcool Sas di Mario Mariano & Co. har ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 7. december 1990, i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, artikel 178 og artikel 215, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning(er), der er meddelt sagsøgeren ved skrivelser af 21. november 1990, om ikke at give tilslag på de bud, som blev modtaget i forbindelse med de særlige licitationer nr. 5/90 og 6/90. Licitationerne blev iværksat i henhold til Kommissionens forordninger (EØF) nr. 2575/90 og (EØF) nr. 2576/90 af 5. september 1990, begge om salg ved særlig licitation af vinalkohol, som interventionsorganerne ligger inde med, til anvendelse i Fællesskabets brændstofsektor (EFT L 243, s. 22 og 24). Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for sit tab som følge af den eller de anfægtede beslutning(er) og det efterfølgende udbud til salg af de samme mængder alkohol ved to nye særlige licitationer, nr. 7/90 og 8/90, der er iværksat i henhold til Kommissionens forordninger (EØF) nr. 3389/90 og (EØF) nr. 3390/90 af 26. november 1990, begge om salg ved særlig licitation af vinalkohol, som interventionsorganerne ligger inde med, til anvendelse i Fællesskabets brændstofsektor (EFT L 327, s. 19 og 21).

2 Sagsøgeren har endvidere ved særskilt dokument, indgivet til Domstolens Justitskontor samme dag, i medfør af EØF-Traktatens artikel 186 fremsat begæring om, at anvendelsen af de to forordninger om salg ved de særlige licitationer nr. 7/90 og 8/90 som en foreløbig forholdsregel udsættes, indtil Domstolen har afsagt dom i hovedsagen.

3 Kommissionen har fremsat skriftlige bemærkninger til begæringen den 14. december 1990.

4 Før det undersøges, om begæringen om foreløbige forholdsregler skal tages til følge, skal der kort redegøres for sagens baggrund og de forordninger, der ligger til grund for denne.

5 Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 84, s. 1) indeholder i artikel 35 bestemmelser om destillation af biprodukter fra vinfremstilling, i artikel 36 om destillation af visse vine og i artikel 39 om obligatorisk destillation af bordvin, når markedet for bordvin udviser en alvorlig uligevægt.

6 De i de nævnte bestemmelser omhandlede destillater overtages i henhold til forordningen af interventionsorganerne.

7 De destillater, som interventionsorganerne ligger inde med, afsættes i henhold til forordningens artikler 37 og 40 således, at enhver forstyrrelse af markederne for alkohol og spiritus undgås. De i forordningens artikler 35 og 36 omhandlede destillater afsættes i henhold til artikel 37, stk. 1, i andre sektorer, navnlig med henblik på anvendelse som brændstof, hver gang der er fare for en sådan forstyrrelse. De produkter, som interventionsorganerne overtager i henhold til artikel 39, kan i henhold til artikel 40, stk. 2, kun afsættes i form af neutral eller denatureret alkohol. Det fremgår endvidere af artikel 40, at de omhandlede produkter blandt andet sælges ved licitation på sådanne betingelser, at der sikres lige adgang for varerne samt lige behandling af køberne.

8 Rådet udstedte den 12. december 1988 forordning (EØF) nr. 3877/88 om generelle regler for afsætning af alkohol, der er fremstillet i henhold til de i artikel 35, 36 og 39 i forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer, og som interventionsorganerne ligger inde med (EFT L 346, s. 7), idet Rådet fandt, at alkohol, der hidrører fra de forskellige destillationsforanstaltninger, bør behandles ens, for så vidt angår afsætningsproceduren.

9 Ifølge denne forordnings artikel 1 afsættes den omhandlede alkohol ved licitation, således at der ved licitationsbetingelserne sikres lige behandling af alle interesserede købere, uanset hvor i Fællesskabet de er etableret.

10 Det fremgår af betragtningerne til forordningen, at erfaringerne havde vist, at det var nytteløst at forsøge at sælge alkoholen på markederne for de forskellige sædvanlige anvendelser, da disse markeder var mættede, og afsætningen i brændselssektoren skulle derfor fremmes. For ikke at påvirke konkurrencen med de produkter, som kan erstattes af alkohol, skulle Kommissionen være bemyndiget til at undlade at give tilslag på de modtagne bud.

11 Ifølge forordningens artikel 2 kan Kommissionen for hver af licitationerne, som kan undergives særlige betingelser, navnlig for at undgå forstyrrelser på markedet enten give tilslag eller undlade at give tilslag.

12 Betingelserne for iværksættelse af licitationerne blev i medfør af forordningens artikel 3 fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1780/89 af 21. juni 1989 om gennemførelsesbestemmelser for afsætning af alkohol, der er fremstillet i henhold til de i artikel 35, 36 og 39 i Rådet forordning (EØF) nr. 822/87 omhandlede destillationer, og som interventionsorganerne ligger inde med (EFT L 178, s. 1).

13 Kommissionens forordning fastsætter tre former for licitation: løbende licitation, almindelig licitation og særlig licitation.

14 Med hensyn til sidstnævnte form for licitation, der bruges, når store mængder alkohol skal sælges, foreskev forordningen i den oprindelige version, at hver licitation skulle omfatte to partier, hver på mindst 600 000 hl og højst 1 200 000 hl udtrykt i hl alkohol 100% vol. Tilslagsmodtageren skulle inden tyve dage blandt andet fremlægge bevis for, at der over for hvert af de berørte interventionsorganer var stillet sikkerhed, hvis størrelse var fastsat i licitationsbekendtgørelsen, for korrekt opfyldelse som garanti for, at det første parti [1] alkohol ville blive anvendt til de formål, der er angivet i licitationsbekendtgørelsen. Afhentningen af andet parti var betinget af en tilsvarende sikkerhedsstillelse for korrekt opfyldelse.

1 — O. a.: I den danske version anføres »andet parti«, men der menes formentlig første parti, jf. den franske version.

15 Kommissionen gennemførte ved forordning (EØF) nr. 2568/90 af 5. september 1990 om ændring af forordning nr. 1780/89 (EFT L 243, s. 11) ændringer i betingelserne for salg ved særlig licitation for at tage hensyn til de investeringsomkostninger til forarbejdningsvirksomheder, der skal afholdes med henblik på at anvende vinalkohol inden for Fællesskabets brændstofsektor. Ifølge de ændrede betingelser omfatter hver licitation ikke længere to partier, men flere partier på mindst 300 000 hl og højst 1 200 000 hl. Endvidere kan Kommissionen i henhold til forordningen beslutte at erstatte sikkerheden for korrekt opfyldelse med en forpligtelse for tilslagsmodtageren til at underkaste sig kontrol af et selskab til international kontrol. Forordningen indeholder til gengæld en forpligtelse for tilslagsmodtageren til inden tyve dage at stille en sikkerhed for korrekt afhentning, hvis størrelse fastsættes i licitationsbekendtgørelsen, som garanti for, at alkoholen fra det første parti afhentes inden for de fastsatte frister, og afhentningen af de følgende partier er betinget af en tilsvarende sikkerhedsstillelse for korrekt afhentning.

16 Den 5. september 1990 traf Kommissionen ved de tidligere nævnte forordninger nr. 2575/90 og 2576/90 om de særlige licitationer nr. 5/90 og 6/90 beslutning om udbud til salg af 3 200 000 hl, opdelt i fem partier på hver 640 000 hl, henholdsvis 1 600 000 hl, opdelt på fem partier på hver 320 000 hl, som det spanske, franske og italienske interventionsorgan lå inde med. Alkoholen skulle anvendes i brændstofsektoren i Fællesskabet. Sikkerheden for korrekt opfyldelse blev i henhold til forordningerne, for så vidt angår disse licitationer, erstattet med en forpligtelse for tilslagsmodtageren til at underkaste sig kontrol af et selskab til international kontrol. Sikkerhedsstillelsen for korrekt afhentning af de første partier blev ved bekendtgørelserne om disse to særlige licitationer (EFT C 224, s. 10 og s. 15) fastsat til 40 ECU pr. hl ren alkohol (100% vol.).

17 Sagsøgeren indgav inden udløbet af fristerne, der ved licitationsbekendtgørelserne var fastsat til 25. september 1990, to bud vedrørende de to licitationsprocedurer.

18 Sagsøgeren blev anmodet om at fremsende visse yderligere oplysninger om selskabets aktiviteter, og Kommissionen meddelte herefter ved skrivelse af 21. november 1990, at den havde besluttet ikke at give tilslag på sagsøgerens bud vedrørende de to licitationer, dels på grund af de modtagne bud, dels i betragtning af verdens-

markedssituationen for brændstof. Kommissionen gjorde i skrivelserne opmærksom på, at den snarest ville træffe beslutning om afholdelse af nye særlige licitationer for den omhandlede vinalkohol.

19 Kommissionen gennemførte ved forordning (EØF) nr. 3391/90 af 26. november 1990 om ændring af forordning nr. 1780/89 (EFT L 327, s. 23) på ny ændringer i betingelserne for salg ved særlig licitation, idet den fandt, at det med henblik på en forenkling af ordningen med foreskrevne sikkerhedsstillelser bør kræves, at der stilles en enkelt sikkerhed for korrekt opfyldelse af forpligtelserne, som skal sikre såvel afhentningen af den alkohol, der er givet tilslag for, som dens anvendelse til de foreskrevne formål. Ifølge de nye betingelser kan sikkerhedsstillelsen for korrekt opfyldelse ikke længere erstattes med en forpligtelse for tilslagsmodtageren til at underkaste sig kontrol af et selskab til international kontrol, og sikkerhedsstillelsen skal tjene som garanti for, at hele den mængde alkohol, der er givet licitationstilslag for, anvendes til de i licitationsbekendtgørelsen foreskrevne formål. Sikkerhedsstillelsen for korrekt afhentning er til gengæld afskaffet.

20 Kommissionen har endvidere ved de anførte forordninger nr. 3389/90 og 3390/90 af 26. november 1990 om de særlige licitationer nr. 7/90 og 8/90 truffet beslutning om, at de af de særlige licitationer nr. 5/90 og 6/90 omfattede mængder alkohol, som det spanske, franske og italienske interventionsorgan ligger inde med, og som skal anvendes i brændstofsektoren i Fællesskabet, på ny udbydes til salg. Sikkerhedsstillelsen for korrekt opfyldelse er i henhold til de to licitationsbekendtgørelser (EFT C 296, s. 5 og s. 10) fastsat til 90 ECU pr. hl alkohol (100% vol.) for hele den mængde, der er udbudt til salg.

21 Sagsøgeren har anført, at selskabet ikke er i stand til at stille en sådan sikkerhed for hele den mængde, der er udbudt til salg, og at forpligtelsen til at stille en sikkerhed af den størrelse er en uoverkommelig økonomisk byrde for selv mellemstore virksomheder, og kravet derfor er i strid med princippet om lige adgang for varerne, der er fastlagt i artikel 40 i Rådets forordning nr. 822/87.

22 Det er sagsøgerens opfattelse, at de bud, som selskabet har indgivet i forbindelse med de særlige licitationer nr. 5/90 og 6/90, var de højeste, og selskabet har navnlig anført, at Kommissionens beslutning(er) om ikke at give tilslag på de modtagne bud er ulovlig(e) som følge af utilstrækkelig begrundelse, og at Kommissionen ved på ny at udbyde de samme mængder alkohol til salg på urimeligt byrdefulde betingelser har begået magtfordrejning.

23 Da der kan forventes givet tilslag for de partier alkohol, der er udbudt til salg, umiddelbart efter den 20. december 1990, der i henhold til bekendtgørelserne om de særlige licitationer nr. 7/90 og 8/90 er fastsat som frist for afgivelse af bud, har sagsøgeren fremsat begæring om, at der inden denne dato fastsættes foreløbige forholdsregler, hvorved anvendelsen af forordningerne om disse licitationsprocedurer udsættes.

24 Det bemærkes for det første, at ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, kan der kun træffes afgørelse om foreløbige forholdsregler, såfremt der foreligger omstændigheder, der kan medføre uopsættelighed, og de foreløbige forholdsregler på grundlag af de påberåbte faktiske og retlige grunde umiddelbart forekommer berettigede.

25 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt uopsættelighedsbetingelsen i forbindelse med en begæring om foreløbige forholdsregler er opfyldt, skal vurderes på baggrund af, om det er nødvendigt, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, der har fremsat begæringen, lider et alvorligt og uopretteligt tab.

26 For så vidt angår betingelsen om, at den, der begærer foreløbige forholdsregler, skal være udsat for at lide et alvorligt og uopretteligt tab, er det fastslået i Domstolens praksis (jf. senest kendelse afsagt af Domstolens præsident den 25. oktober 1990, Italsolar SpA mod Kommissionen, C-257/90 R, Sml. I, s. 3841), at et økonomisk tab principielt kun kan anses for alvorligt og uopretteligt, såfremt det ikke afhjælpes fuldt ud, selv om sagsøgeren får medhold i hovedsagen.

27 Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at selskabet — såfremt det får medhold i hovedsagen — efter annullationen af de(n) anfægtede beslutninger bør stilles, som om beslutningen(erne) ikke var blevet truffet. Såfremt der ikke iværksættes foreløbige forholdsregler, vil dette ikke være muligt, idet sagsøgeren ikke vil kunne erhverve de betydelige mængder alkohol, der er udbudt til salg, til den pris, som selskabet har tilbudt, og på de vilkår, der er fastsat for de særlige licitationer nr. 5/90 og 6/90. Da sagsøgeren ikke kan deltage i licitationsprocedurerne nr. 7/90 og 8/90 på grund af de urimeligt byrdefulde betingelser, der er stillet herfor, vil sagsøgeren — såfremt der ikke træffes afgørelse om foreløbige forholdsregler — i lang tid være udelukket fra markedet for alkohol til anvendelse i brændstofsektoren på grund af de udbudte mængders omfang og kontrakternes varighed.

28 Det bemærkes, at det påståede tab er økonomisk. Sagsøgeren har ikke påvist omstændigheder, der godtgør, at det påståede tab ikke kan afhjælpes fuldt ud. Sagsøgeren har i stævningen i hovedsagen blandt andet nedlagt påstand om erstatning for det tab, som selskabet lider som følge af de(n) anfægtede beslutning(er) og det efterfølgende udbud til salg af de samme partier alkohol, idet sagsøgeren har forbeholdt sig ret til senere at opgøre sit tab.

29 Også såfremt det påståede tab ikke kan afhjælpes fuldt ud ved tilkendelse af erstatning, må de forretningsmæssige interesser, som sagsøgeren søger at håndhæve, afvejes over for Fællesskabets interesse i — på vilkår, som efter Kommissionens skøn er de rigtige — at afsætte de meget betydelige mængder alkohol, som interventionsorganerne ligger inde med, og som hidrører fra destillationsforanstaltningerne i forbindelse med den fælles markedsordning for vin. Hertil kommer, at oplagringen af denne alkohol ifølge Kommissionen medfører store logistiske problemer.

30 Det må herefter fastslås, at uopsættelighedsbetingelsen ikke er opfyldt. Begæringen om foreløbige forholdsregler tages derfor ikke til følge.

Af disse grunde

bestemmer

PRÆSIDENTEN

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 19. december 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident